

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 869/2020
09.09.2020. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Невенке Важић, председника већа, Милунке Цветковић, Бате Цветковића, Мирољуба Томића и Јасмине Васовић, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Снежаном Лазин, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца по службеној дужности окривљеног АА - адвоката Леле Игњатовић, поднетом против правноснажних решења Вишег суда у Београду 7К.бр.702/18 од 15.04.2020. године и К.бр.702/18, Кв.бр.2253/20 од 09.06.2020. године, у седници већа одржаној дана 09.09.2020. године, донео је

Р Е Ш Е Њ Е

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољен захтев за заштиту законитости браниоца по службеној дужности окривљеног АА - адвоката Леле Игњатовић, поднет против правноснажних решења Вишег суда у Београду 7К.бр.702/18 од 15.04.2020. године и К.бр.702/18, Кв.бр.2253/20 од 09.06.2020. године.

О б р а з л о ж е њ е

Решењем Вишег суда у Београду 7К.бр.702/18 од 15.04.2020. године одређено је да се браниоцу по службеној дужности окривљеног АА - адвокату Лели Игњатовић, на име одбране окривљеног у предмету Вишег суда у Београду К.бр.702/18, исплати из буџетских средстава износ од 435.000,00 динара у року од 60 дана од дана правноснажности решења.

Решењем Вишег суда у Београду К.бр.702/18, Кв.бр.2253/20 од 09.06.2020. године одбијена је као неоснована жалба браниоца по службеној дужности окривљеног АА - адвоката Леле Игњатовић изјављена против решења Вишег суда у Београду 7К.бр.702/18 од 15.04.2020. године.

Против наведених правноснажних решења захтев за заштиту законитости поднела је бранилац по службеној дужности окривљеног АА - адвокат Лела Игњатовић, због повреде закона из члана 441. став 4. ЗКП у вези члана 261. став 2. тачка 7) ЗКП, члана 2. став 2. и Тарифног броја 2, 3, 4, 6. и 79. Тарифе о наградама и накнадама трошкова за рад адвоката, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји као основан поднети захтев, те да преиначи правноснажна решења Вишег суда у Београду 7К.бр.702/18 од 15.04.2020. године и К.бр.702/18, Кв.бр.2253/20 од 09.06.2020. године тако што ће у целини усвојити захтев за накнаду трошкова

поступка, заједно са трошковима поднете жалбе и захтева за заштиту законитости или да укине наведена решења и предмет врати Вишем суду у Београду на поновно одлучивање.

Врховни касациони суд је у седници већа размотрио списе предмета са захтевом за заштиту законитости браниоца по службеној дужности окривљеног АА - адвоката Леле Игњатовић, па је нашао:

Захтев за заштиту законитости је недозвољен.

Одредбом члана 482. став 1. Законика о кривичном поступку прописано је да против правноснажне одлуке јавног тужиоца или суда или због повреде одредаба поступка који је претходио њеном доношењу, овлашћено лице може поднети захтев за заштиту законитости под условима прописаним у том закону.

Одредбом члана 483. став 1. ЗКП је прописано да захтев за заштиту законитости могу поднети Републички јавни тужилац, окривљени и његов бранилац. Одредбом става 2. истог члана прописано је да Републички јавни тужилац може поднети захтев за заштиту законитости како на штету, тако и у корист окривљеног, а одредбом става 3. истог члана прописано је да захтев за заштиту законитости окривљени може поднети искључиво преко браниоца.

Одредбом члана 485. став 4. ЗКП је прописано да због повреда тог законика (члан 74, члан 438. став 1. тачка 1) и 4) и тачка 7) до 10) и став 2. тачка 1), члан 439. тачка 1) до 3) и члан 441. став 3. и 4.) учињених у првостепеном и поступку пред апелационим судом окривљени може поднети захтев за заштиту законитости у року од 30 дана од дана када му је достављена правноснажна одлука, под условом да је против те одлуке користио редовни правни лек.

Према одредби члана 71. тачка 5) ЗКП бранилац има право да у корист окривљеног предузима све радње које може предузети окривљени.

Како су сходно цитираној законској одредби права браниоца ограничена правима која у поступку има окривљени, то дакле бранилац окривљеног има право, али и дужност, да процесне радње предузима само у корист окривљеног, те је сагласно томе овлашћен да захтев за заштиту законитости као ванредни правни лек поднесе искључиво у корист окривљеног, уколико је правноснажном одлуком јавног тужиоца или суда учињена повреда закона наведена у члану 485. став 4. ЗКП на штету окривљеног.

У конкретном случају, подносилац захтева адвокат Лела Игњатовић је решењем председника Вишег суда у Београду VIII Су.бр.49/18-327, К.бр.702/18, Кв.бр.4271/18 од 17.12.2018. године, на основу члана 74. тачка 2) ЗКП, постављена за браниоца по службеној дужности окривљеном АА, јер се против окривљеног води поступак због кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. КЗ, за које је прописана казна затвора од три до дванаест година. Одбрана по службеној дужности, у смислу одредбе члана 74. тачка 2) ЗКП, могућа је за цео ток кривичног поступка и то од првог саслушања па до правноснажног окончања кривичног поступка.

Наведеним првостепеним решењем Вишег суда у Београду одређено је да се браниоцу по службеној дужности окривљеног АА - адвокату Лели Игњатовић, на име одбране окривљеног у предмету Вишег суда у Београду К.бр.702/18, исплати из буџетских средстава износ од 435.000,00 динара у року од 60 дана од дана правноснажности решења. Другостепеним решењем одбијена је као неоснована жалба овог браниоца изјављена против првостепеног решења.

Бранилац по службеној дужности окривљеног АА - адвокат Лела Игњатовић је захтев за заштиту законитости поднела јер је по њеном мишљењу правноснажним побијаним решењима повређен закон из разлога што јој као браниоцу по службеној дужности нису признати сви трошкови које је имала и које је захтевом за накнаду трошкова кривичног поступка тражила, при чему бранилац у захтеву не указује ни једном речју на који начин је побијаним решењима учињена повреда закона на штету окривљеног.

Дакле, имајући у виду да је бранилац окривљеног по службеној дужности захтев за заштиту законитости поднела у своје име и због повреде закона учињене на своју штету, а на шта по закону није овлашћена у смислу напред цитираних законских одредби, то, по налажењу Врховног касационог суда, бранилац окривљеног по службеној дужности у конкретном случају није овлашћено лице за подношење овог ванредног правног лека, па је стога овај суд наведени захтев оценио недозвољеним.

Са изнетих разлога, Врховни касациони суд је на основу одредбе члана 487. став 1. тачка 2) ЗКП у вези чланова 483. и 71. тачка 5) ЗКП одлучио као у изреци овог решења.

Записничар-саветник
Снежана Лазин,с.р.

Председник већа-судија
Невенка Важић,с.р.

За тачност отправка
управитељ писарнице
Марина Антонић